

Gyertya fénylik

A gyertya fénylik, világít,
Hogy hánynak nem tud róla...
Jónak-rossznak világít?
A gyertya sem tudja.

Ég, mert ez a rendeltetése,
Szolgálja az életet,
Betölti csendben a hivatását,
aztán feledésbe megy.

A külsején nincs semmi szépség,
De felér annyi széppel,
Amíg másnak fényt sugároz,
Addig önmaga ég el.

Legyek én gyertya, csendes eszköz,
Szolgálja az égi fénynek,
Hogyha Istenem úgy akarja,
Ne tudjam, kiért, s kikért égek.

De világítsak szüntelen,
Míg csak tart a földi létem.
Aztán, mint a leégett gyertyát
Felejtsek el, hogy értük égtem.
(szerzője ismeretlen)